

Студијски програм: Дипломирани еколог			
Назив предмета: Екологија биљака			
Наставник: Снежана Радуловић, Душанка Цвијановић			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Основе екологије			
Циљ предмета Овим курсом студенти треба да стекну основна знања о екологији биљака, као научној дисциплини и проблематици којом се она бави. Основни циљ курса представља усвајање знања о адаптацијама биљака на специфичне услове станишта, савладавање термилошке основе из синекологије, као и упознавање са основним типовима вегетације на Земљи и на Балканском полуострву.			
Исход предмета Курс екологија биљака је конципиран тако да студенти стекну основна знања из области идиокологије и синекологије, као и увид у дистрибуцију и класификацију основних типова вегетације на Земљи и Балканском полуострву. Упознавање са основним методама картирања вегетације.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, циљ и предмет фитоекологије. Класификација фитоеколошких дисциплина. Животне форме биљака. Адаптација биљака на светлосне услове станишта. Адаптација биљака на температурне услове станишта. Раункиерове животне форме. Утицај ватре и пожара на биљке и вегетацију у целини. Адаптивни типови биљака на услове водног режима. Адаптације биљака на дејство ветра. Еколошки типови биљака у односу на подлогу. Орографски фактори и њихов значај за висинско зонирање и дистрибуцију биљних врста и екосистема. Биотички фактори. Структура и функционалност екосистема. Антропогени фактори. Индикациона екологија. Методолошке примене индикаторских вредности биљака. Синекологија : Фитоценоза као функционална компонента биоценоза и екосистема. Синморфологија. Синдинамика. Синхорологија. Синтаксономија, класификација биљних заједница. Преглед основних зоналних, интразоналних и азоналних типова вегетације на Земљи. Тропске кишне шуме. Вегетација мангрове. Тропске листопадне шуме и жбунасте заједнице. Саване Вегетација лороворих шума. Тврдолисна зимзелена вегетација дрвећа и жбунова. Пустинска вегетација. Степе. Вегетација лишћарских листопадних шума умерене зоне. Четинарске шуме вантропских области северне хемисфере. Тундре. Високо планинска вегетација. Ливадска и мочварна вегетација. Вегетација водених басена. Вегетација копнених вода. Вегетација мора и океана. <i>Практична настава</i> Светлосни режим станишта. Термички режим станишта. Водени режим станишта. Екоанатомска анализа различитих еколошких типова биљака: Хидрофите, Хигрофите и Мезофите. Екоанатомска анализа различитих еколошких типова биљака: Ксерофите, Халофите и Сукуленте. Методе фитоценолошких истраживања. Braun-Blanquet-ова метода узимања фитоценолошког снимка. Фитоценолошке табеле. Методе индикационе екологије (еколошки индекси). Апликативни софтвери у фитоценологији. Картирање вегетације. Преглед основних типова вегетације Балканског полуострва (ареал, клима, основни тип вегетације, деградациони ступњеви). Зонална вегетација I. Зонална вегетација II. Зонална вегетација III. Интра- и екстразонална вегетација. Азонална вегетација. Читање ГИС лејера у екологији и базе података.			
Литература Стевановић, Б, Јанковић, М. (2001): Екологија биљака са основама физиолошке екологије биљака. ННКинтернационалип, Београд Јанковић, М. (1987): Фитоекологија с основама фитоценологије и прегледом типова вегетације на Земљи.. Научна књига, Београд Којић, М, Поповић, Р, Карацић, Б. (1998): Васкуларне биљке Србије као индикатори станишта Србије. Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић“ Београд			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 3	Практична настава: 2+0+0
Методе извођења наставе: Теоријска настава, рачунски задаци, рад у програмским апликацијама, преглед хербарских и дигиталних збирки			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
колоквијум-и	30	усмени испит	70